

El dolent de la pel·lícula

Segons Hitchcock, sempre Sir Alfred el magnífic, cal que la pel·lícula tingui un bon dolent per enxampar l'espectador. No que el dolent sigui bo, sinó que estigui bo (que dirien elles). Serà malvat, ambiciós i perillosament atractiu. Educat, magnètic, mai vulgar. Capaç de tot, tot i que amb un taló d'Aquil·les emotiu que el fa fràgil, palpitant, humà, poc menys que invencible. Un àngel exterminador demoníac, de letal fascinació, com quan a ran de l'abisme pregon que vol engolir-nos, dubtem per mil·lèsimes de segon si llençar-nos o no. El passional i melangiós joc de l'atracció-repulsió. El James Mason de 'Con la muerte en los talones' en seria la versió 'gentleman' d'un exquisit dolent. El Robert Mitchum de 'La nit del caçador' l'exemple pervers de qui somriu qual predicador deixeu-que-els-nens-se-m'atansin. O el Gene Hackman de 'Sense perdó', més terrible quan riu que no pas quan dispara. I què dir de l'Anthony Hopkins, el sofisticat caníbal d'El silenci dels anyells'!

El divendres passat, un tal James Holmes (res a veure amb el Sher-

lock) es carregava 12 persones mentre assistien a l'estrena de la darrera 'Batman' al cinema Century de la petita localitat Aurora (una altra ironia del destí!) a l'estat de Colorado USA. Vestit de negre i armat fins les dents, Holmes no imitava Batman, el bo de la pel·li, sinó a Bane, el dolent, un terrorista emmascarat també. De sempre, els

¿Què està passant avui dia que es té una suïcida tendència a imitar comportaments malèfics?'

nanos i els no tan xavals, ens havíem emmirallat en els bons de la pel·lícula, ni que fos el John Wayne de 'Centauros del desierto', per jugar al sortir d'escola. ¿Què està passant avui dia que es té una suïcida tendència a imitar comportaments malèfics com ha fet el jove James Holmes? No vull ni pensar quins deuen ser els herois que volen imitar Mariano Rajoy i la seva camarilla.